

[Svend Andersen (Rosk. a.)]

Statsministeren sagde, at min tale i formiddags var ligesom tomme tønder, der buldrer, for der var ikke nogen løsninger. Jeg ved ikke, om det skyldes, at statsministeren måske var uopmærksom de første 10–12 minutter af min taletid. Hvis det er tilfældet, skal jeg varmt anbefale, at han læser den del af min tale; deri er nemlig de konkrete, rigtige løsninger, der bringer Danmark fremad, og som klarer vores beskæftigelse og vores betalingsbalance. Skulle det være således, at man ikke har lyst til at læse talen, vil jeg gerne ved en senere lejlighed gentage, hvad jeg sagde i formiddags.

Ellemann-Jensen (V):

Siden i formiddags har jeg haft lejlighed til nøjere at studere fremskridtspartiets interessante forslag om indførelse af esperanto og kan herefter konstatere, at den tankegang omkring den økonomiske sammenhæng, som fremskridtspartiet anlægger, vist bedst kan karakteriseres ved glosen malsano.

Det var i øvrigt positivt og glædeligt at høre de tilsagn, som centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti gav i deres indlæg i formiddags og siden med hensyn til et positivt og seriøst samarbejde. Hr. Jens Møllers understregning af, hvad der er væsentligt i den økonomiske politik, er jo på centrale punkter så sammenfaldende med, hvad der er lagt frem af regeringen, at vi nok her må håbe på at finde netop den forståelse for helheden, som jeg efterlyste i mit første indlæg.

Det var også glædeligt at høre, hvordan det radikale venstres nye ordfører bragte en ny og mere positiv tone ind i debatten; det glæder vi os meget over i venstre. Hr. Ole Vig Jensen mente dog, at regeringen nok stiller de største forventninger til områder i den økonomiske politik, der ligger uden for regeringens eget ansvarsområde, altså indkomspolitikken, og hr. Ole Vig Jensen spurgte i den forbindelse, hvad man egentlig vil bidrage med. Man burde vel i den forbindelse slå fast, at sådan noget som tilbageholdenhed i indkomstudviklingen er noget, der bærer lønnen i sig selv, og så tilføje, at for netop at få skabt den bredde og det perspektiv i sådan en tilbageholdenhed, som er nødvendig for, at den bliver holdbar, må man overlade det til arbejdsmarkedets parter selv at prøve at snakke sig til rette om tingene.

Når hr. Ole Vig Jensen helt konkret spørger om f. eks. venstres principielle stilling til spørgsmålet om en spredning af ejendomsretten, vil jeg da gerne understrege over for hr. Ole Vig Jensen, at vi i venstre meget gerne ser ejendomsretten her i landet spredt på så mange hænder som overhovedet muligt; det er bl. a. derfor, vi så stærkt vender os imod tanker om store centrale fondsdannelser. Men som hr. Ole Vig Jensen udmærket ved, er der nedsat et udvalg, der arbejder med spørgsmålet om lønmodtagernes medejendomsret, og før vi har fået resultatet af dette udvalgs arbejde, vil det være urimeligt at begynde at tage en debat op her. Men som sagt, der var god grund til at glæde sig over nye og positivere toner fra det radikale venstre.

Til gengæld må jeg så sige, at vi i venstre var meget skuffede over det stærkt kritiske indlæg, som hr. Poul Schlüter kom med i dag. Vi havde faktisk håbet, at den meget negative holdning, som hr. Poul Schlüter gav udtryk for ved regeringens dannelse, var blevet afløst af en bedre forståelse for den helhed, som regeringen arbejder for, men det viste sig desværre ikke at være tilfældet. Det er ikke rimeligt at fremstille situationen, som om regeringen slet ikke er kommet med noget oplæg til en løsning af de økonomiske problemer.

Hr. Poul Schlüter sagde nogle få pæne sætninger, men intet konkret om regeringens udspil for at forbedre arbejdspladsernes produktionsvilkår. Det kan dog ikke være udtryk for det konservative folkepartis alvorlige mening om de erhvervspolitiske initiativer, som regeringen har bebudet. Jeg nævner i flæng de nye låneordninger for eksportvirksomhederne, forlængelse af investeringsfradragene, forbedring af arbejdsformidlingen for slet ikke at tale om de løfter om en dæmpning af omkostningsudviklingen, som givet ligger ved opstillingen af de forskellige mål for den økonomiske udvikling, der er indeholdt i regeringens program. Ja men der ligger dog i disse dele af den samlede helhed ikke så lidt større resultater af borgerlige stemmers arbejde, end hvad vi har set af den slags gennem de senere år.

Så siger hr. Poul Schlüter videre, at man er ængstelig for, at regeringen lægger op til en stagnationspolitik med bedre balance i økonomien, men på et for lavt niveau. Der